

Psalm 147 (Lxx 146 and 147)

LXX	From the Greek	iuxta Hebraeos	MT
146:1 Αλληλουια· Αγγαιου και Ζαχαριου. Αινείτε τὸν κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός· τῷ θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴνεσις.	146:1 alleluia Aggei et Zacchariae (>3 IW!c) laudate Dominum quoniam bonum (-us FIWSK\$F&!c; + est K!c) psalmus Deo nostro sit iucunda *(> R) decoraque; laudatio	146:1 alleluia laudate Dominum quoniam bonum (-us F\$SQ&) est canticum Dei nostri quoniam decorum est pulchra laudatio	147:1 תְּלֵלוּ יְהוָה כִּי־טוֹב זְמִרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־נַעֲשִׂים נְאוּה תְהִלָּה:
146:2 οἰκοδομῶν Ἱερουσαλημ ὁ κύριος και τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραηλ ἐπισυνάξει,	146:2 aedificans Hierusalem Dominus dispersiones (-is RF) Israhel (-lis W\$F&!c) congregabit	146:2 aedificabit (-avit RFI; -ans \$\$S&!h) Hierusalem Dominus eictos Israhel congregabit (-avit RF)	147:2 בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יַכְבִּיֶס:
146:3 ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν και δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν,	146:3 qui sanat contritos corde et alligat contritiones illorum (eorum IWSK\$F&!c)	146:3 qui sanat contritos corde et alligat plagas eorum	147:3 הַרְפֵּא לְשִׁבְרֵי לֵב וּמַחְבֵּשׁ לְעַצְבוֹתָם:
146:4 ὁ ἀριθμῶν πλήθῃ ἄστρων, και πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.	146:4 qui numerat multitudinem stellarum et omnibus eis nomina vocans (-at !c)	146:4 qui numerat multitudinem stellarum et omnes nomine suo vocat	147:4 מוֹנֵה מִסְפָּר לַכּוֹכְבִים לְכֻלָּם שְׁמוֹת יִקְרָא:
146:5 μέγας ὁ κύριος ἡμῶν, και μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, και τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός.	146:5 magnus Dominus noster et magna virtus eius et sapientiae eius non est numerus	146:5 magnus Dominus noster et multus fortitudine prudentiae eius non est numerus	147:5 גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ לְתִבּוֹנָתוֹ אֵין מִסְפָּר:
146:6 ἀναλαμβάνων πραεὶς ὁ κύριος, ταπεινῶν δὲ ἁμαρτωλοὺς ἕως τῆς γῆς.	146:6 suscipiens mansuetos Dominus humilians autem peccatores usque ad terram	146:6 suscipiens mansuetos Dominus humilians impios usque ad terram	147:6 מְעוֹדֵד עֲנָנִים יְהוָה מְשְׁפִיל רְשָׁעִים עַד־אָרֶץ:

LXX	From the Greek	iuxta Hebraeos	MT
146:7 ἐξάρξατε τῷ κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει, ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρα,	146:7 praecinite Domino in confessione psallite Deo nostro in cithara	146:7 canite (cantate F) Domino in confessione canite (cantate R) Deo nostro in cithara	147:7 עָנּוּ לַיהוָה בְּתוֹדָה זָמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר:
146:8 τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, τῷ ἐτοιμάζοντι τῇ γῆ ὑέτόν, τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον [καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων,]	146:8 qui operit caelum nubibus et parat terrae pluviam qui producit in montibus faenum et herbam (-a RW.) servituti hominum	146:8 qui operit caelos nubibus et praebet terrae pluviam et oriri facit in montibus germen	147:8 הַמְכֹסֶה שָׁמַיִם בְּעָבִים הַמְכִּיז לְאֶרֶץ מִטָּר הַמְצַמֵּיחַ הָרִים חֲצִיר:
146:9 διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφήν αὐτῶν καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν.	146:9 et (qui IWSK\$F&!c) dat iumentis escam ipsorum et pullis corvorum invocantibus eum	146:9 qui dat iumentis panem suum filiis corvi clamantibus	147:9 נוֹתֵן לְבַהֲמָה לַחֲמָה לְבִנְי עֵרֵב אֲשֶׁר יִקְרְאוּ:
146:10 οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ·	146:10 non in fortitudine equi voluntatem habebit nec in tibiis viri beneplacitum erit ei	146:10 non est in fortitudine equi voluntas eius neque in tibiis viri placetur (beneplacetur RSS&) ei	147:10 לֹא בְּגִבּוֹרַת הַסּוּס יִחְפֹּץ לֹא-בְּשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה:
146:11 εὐδοκεῖ κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.	146:11 beneplacitum est Domino super timentes eum et in eis qui sperant super misericordia eius	146:11 placetur Domino in his qui timent eum et expectant misericordiam (-a RF) eius	147:11 רוּצֶה יְהוָה אֶת-יִרְאַיו אֶת-הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ:
147:1 Ἀλληλοῖα· Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου. Ἐπαίνει, Ἱερουσαλημ, τὸν κύριον, αἶνει τὸν θεόν σου, Σιών,	147:1 alleluia (+ Aggei et Zacchariae F) lauda Hierusalem Dominum lauda Deum tuum Sion	147:1 (+ alleluia FIAKS) lauda Hierusalem Dominum cane Deum tuum Sion	147:12 שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת-יְהוָה הַלְלֵי אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן:
147:2 ὅτι ἐνίσχυσεν τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησεν τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί·	147:2 quoniam confortavit seras portarum tuarum benedixit filiis tuis in te	147:2 quia confortavit vectes portarum tuarum benedixit filiis tuis in medio tui	147:13 כִּי-חֲזַק בְּרִיתֵי שְׁעָרֶיךָ בְּרַךְ בְּנֶיךָ בְּקִרְבְּךָ:

LXX	From the Greek	iuxta Hebraeos	MT
147:3 ὁ τιθεὶς τὰ ὄρια σου εἰρήνην καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε·	147:3 qui posuit fines tuos pacem et adipe frumenti satiat te	147:3 qui posuit terminum tuum (suum RL.) pacem (+ et R) adipe frumenti saturavit te	הַשָּׁם־גְּבוּלְךָ שָׁלוֹם 147:14 תִּלְבַּב חֲטִיִּים יִשְׂבִיעֶךָ:
147:4 ὁ ἀποστελλῶν τὸ λόγιον αὐτοῦ τῆ γῆ, ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ	147:4 qui emittit eloquium suum terrae velociter currit sermo eius	147:4 qui emittit (-et RA!s) eloquium suum terrae velociter curret (-it ISS&AK\$Q&S!h) verbum eius	הַשְּׁלַח אַמְרָתוֹ אֶרֶץ 147:15 עַד־מְהֵרָה יִרוּץ דְּבָרוֹ:
147:5 τοῦ διδόντος χιόνα ὡσεὶ ἔριον, ὀμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος,	147:5 qui dat nivem sicut lanam nebulam sicut cinerem spargit	147:5 qui dat nivem quasi lanam pruinam quasi cinerem spargit	הַנְּתִן שְׁלֵג כְּצֹמֶר 147:16 כְּפֹר כְּאֶפֶר יִפְזֹר:
147:6 βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμοῦς, κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται;	147:6 mittit cristallum suum (-am I!c) sicut buccellas ante faciem frigoris eius quis sustinebit	147:6 proicit glaciem suam quasi buccellas ante faciem frigoris eius quis stabit	מִשְׁלֵיךְ קִרְתּוֹ כְּפִתִּים 147:17 לְפָנַי קִרְתּוֹ מִי יַעֲמֵד:
147:7 ἀποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ τήξει αὐτά· πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ρύησεται ὕδατα.	147:7 emittet (-it IW) verbum suum et liquefaciet ea flabit spiritus eius et fluent aquae	147:7 mittet verbum suum et solvet illa spirabit (-avit RASL) spiritu suo et fluent aquae	יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמְסֵם 147:18 יִנְשַׁב רוּחוֹ יִזְלוּ־מַיִם:
147:8 ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ Ἰακωβ, δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραηλ.	147:8 qui adnuntiat verbum suum Iacob iustitias et iudicia sua Israhel	147:8 ui adnuntiat verbum suum Iacob (+ et FL) praecepta sua et iudicia sua (> !h.) Israhel	מִגִּיד דְּבָרוֹ\דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב 147:19 תִּקְוִי וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל:
147:9 οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.	147:9 non fecit taliter omni nationi et iudicia sua non manifestavit eis (+ alleluia !c.)	147:9 non fecit similiter omni genti et iudicia eius non cognoscent alleluia (> F\$S&K\$Q&SL!h)	לֹא עָשָׂה כֹּן לְכָל־גּוֹי 147:20 וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי־דָעוּם תִּלְלוּ־יְהוָה: